3. Viertel 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

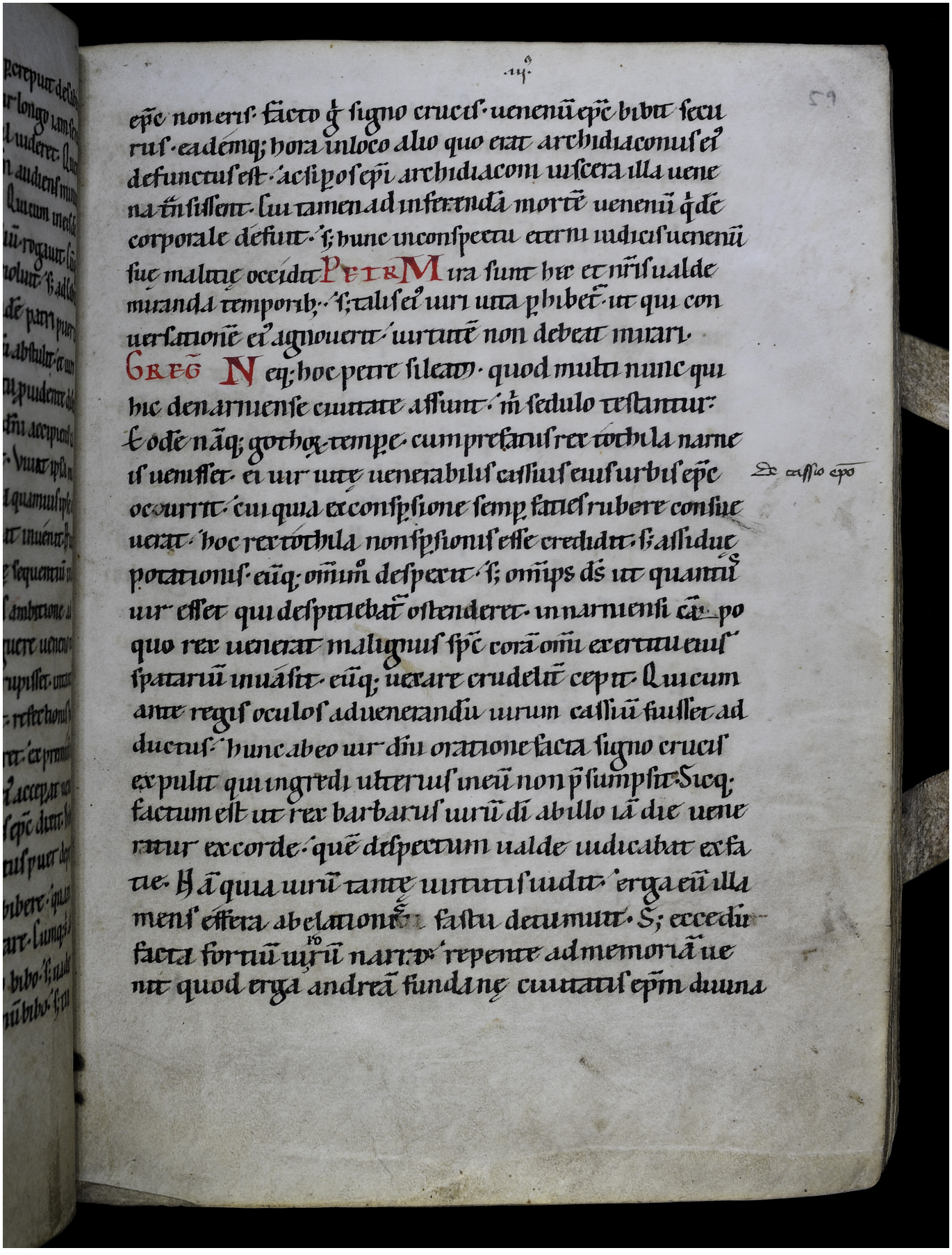

epc̃ non erit· facto ✝ signo crucis· uenenū epc̃ bibit· secu
rus· eadēmq; hora in loco alio quo erat archidiaconus ei
defunctus est· a clipeo epi archidiacon uiscera illa uene
na tm̃ fuissent· cui tamen ad inferendā mortē uenenū ꝑ de
corporale defuit· s; hunc in conspectu eterni iudicis uenenū
siue malitię occidit PETRM ira sunt hec et nr̄is ualde
miranda temporib;· s; talis ei uiri uita ꝓhibet· ut qui con
uersationē ei agnouerit· uirtutē non debeat mirari·
GREG̃ N eq; hoc penit silendū· quod multi nunc qui
hic de arnuense ciuitate assunt· in sedulo testantur·
& ode nāq; gothoꝝ tempe· cum prefatus rex totbila narne
s uenisset· ei uir uite uenerabilis cassius eius urbis epc̃ De cassio epo
occurrit· cui qua exconspsione semp fatuꝰ rubere consue
uerat· hoc rex totbila non spsionis esse credidit· s; assidue
potationis· eūq; omn̄m despexit· s; omnips ds ut quantū
uir esset qui despiciebat̃ ostenderet· in narniensi cā po
quo rex uenerat malignus spc̃ cora omn̄i ex certaui eius
spatariū iuasit· eūq; uexare crudelit̃ cepit· Qui cum
ante regis oculos aduenerandu uirum cassiū fuisset ad
ductus· hunc a deo uir diu oratione facta signo crucis
expulit qui ingredi ulteriꝰ ineū non ꝓ sumpsit· Sicq;
factum est ut rex barbarus uirū dī a illo tā die uene
ratur ex corde· quē despectum ualde iudicabat ex fa
cie· H ā qua uirū tante uirtutis iudit· erga eū illa
mens efferata abelationē fastu deponit· S; ecce di
facta fortiū uirū narra· repente ad memoriā ue
nit quod erga andreā fundatę ciuitatis epm̄ duuna